

Wandeling374: Corniche boven de Dordogne.

La Roque-Gageac blijkt een schitterend dorp te zijn. Het grootste deel is tegen de hoge rotsen is gebouwd. Wij beginnen aan wandeling 374 (van de 500): Corniche boven de Dordogne op de parkeerplaats aan de Dordogne. 12.30.

Dordogne.

We steken de provinciale weg over en vinden een trap naar een pad door het bovendorp. Daar kronkelt het pad omhoog.

We kijken even in het kleine kerkje en slaan dan rechts af een lang pad op langs een verbazend aantal grote huizen, die niet per auto te bereiken zijn. Dat zie je niet vaak.

La Roque-Gageac.

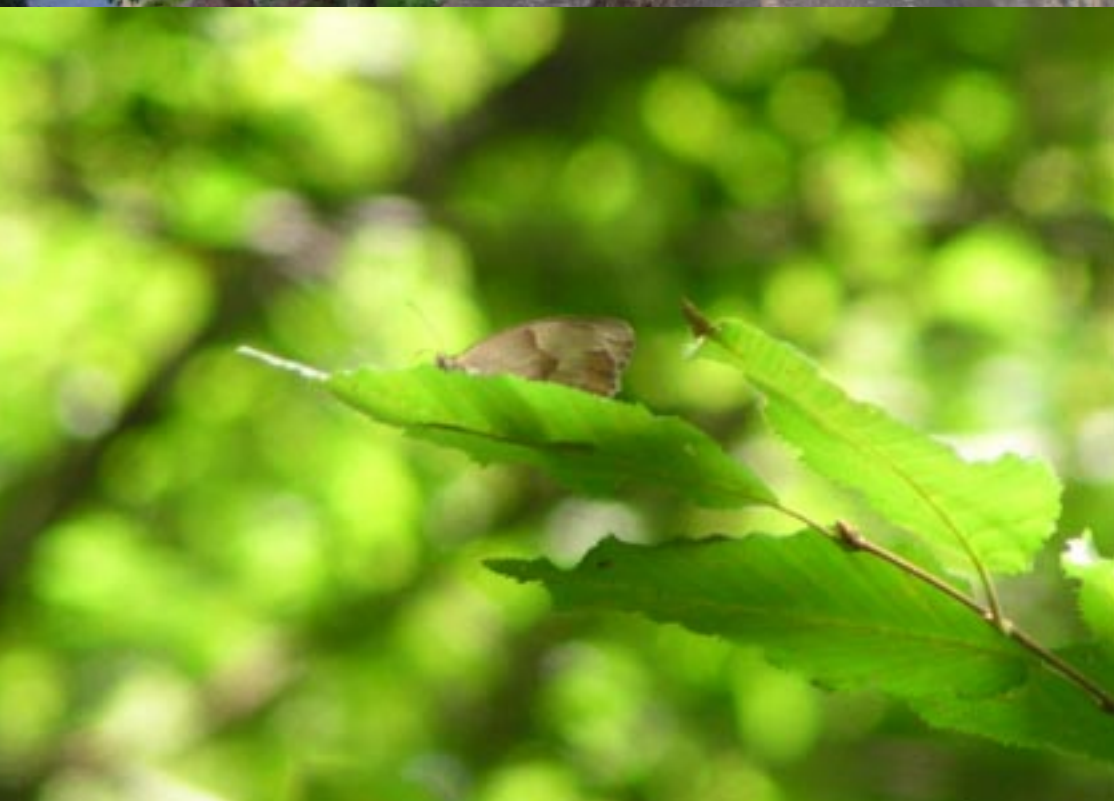
Château de Castelnaud.

Weelderige tuinen bij het kerkje.

We verlaten dan het dorp, en gaan een dicht hellingbos in. Het wemelt er van de vlinders, varens en brandnetels. Dit pad vereist het betere stampwerk van ons, zo steil is het.

Ruig klokje, *Campanula trachelium*.

Pad steil bergop het bos in.

Steenbreekvaren, *Asplenium trichomanes*.

Tongvaren, *Asplenium scolopendrium*.

Na de afslag naar links (les Bouygues staat er op het kaartje) verlaten we het dal rechts en komen we in droger bos. Minder varens dus, soms open plekken. die dan steevast door braamstruiken zijn ingenomen.

Oranje zandoogje, *Pyronia tithonus*.

Tegen 3/4 van de route ziet Tineke opeens een bleke vos voor zich op het pad! "Nee een katachtige met spitse oren! Een lynchx?"

Het dier ziet ons springt het kreupelhout in, maar enkele seconden later weer op het pad terug en blijft voor ons uitlopen. Kijkt wel af en toe om. Na een bocht loop ik op hem in en zie dat het een grote langharige dikstaartige kat is met een vette muis in zijn bek. Verderop zien we hem terug op een houthoop bij een boshuis. Tegen die tijd hebben we een afslag gemist en moeten weer een flink stuk terug om de draad op te pikken.

Dat smalle kronkelpaadje gaat aanvankelijk over en langs rotsen heel steil naar beneden, zodat we op losse stenen moeten passen.

Eenstijlige meidoorn, *Crataegus monogyna*.

Pers.

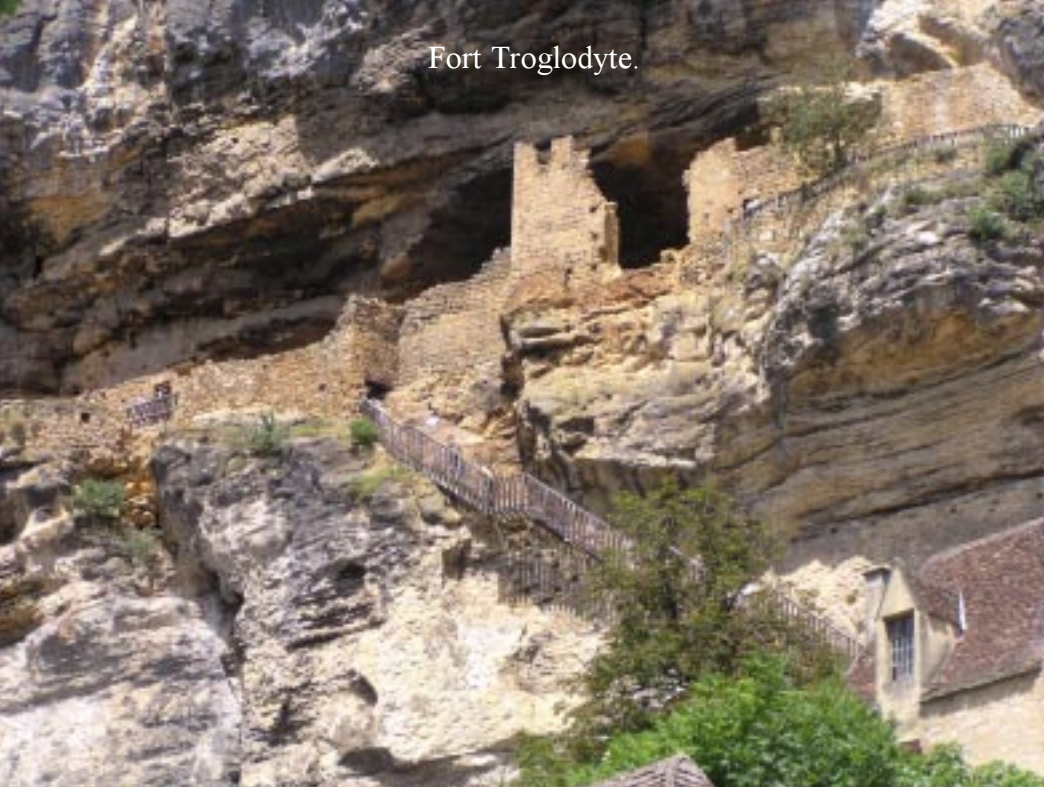

Manoir de Tarde.

13.55 zijn we terug in het dorp en zoeken de weg naar de straat. We passeren het Manoir de Tarde. Wat later komt er een zicht terug op dit kasteeltje en de vele grotten in de rotspartij daar weer achter.

Fort Troglodyte.

Beneden angekommen zien we omkijkend dat we het Fort Troglodyte niet bezocht hebben. Och, zeggen we lui, die zien we van hier ook wel. Geen puf over om opnieuw naar boven te klimmen. We lopen nog een eind langs de drukke doorgaande weg, die niet van trottoirs is voorzien, dan steken we over naar de Dordogne. We pauzeren nog even aan een picknickset bij het water, eten en drinken wat alvorens Zippy weer op te zoeken.

Klik [hier](#) om naar het verslag terug te gaan.